

Αν δέχεσαι τον άλλο θα δεις τότε στην καρδιά σου τον εαυτό σου

/Α

Επειδή

είναι τόσο δύσκολο να αλλάξει το «χούγι» του ανθρώπου, αφού το αγαπάει, γι' αυτό είναι φρόνιμο να μην θέλωμε να αλλάζουμε τους άλλους, τον εαυτό μας όμως να τον αλλάζουμε. Λόγου χάριν, θα δής ότι ο άλλος είναι τεμπέλης.

Μη θέλεις να αλλάξει. Θα διαπιστώσης ότι ο διπλανός σου είναι πολυλογάς. Δέξου τον όπως είναι. Τί μπορείς μόνον να κάνης;

Όταν δής τα παππούτσια του, κλείσε την πόρτα σου και μή μιλάς, ώστε να κτυπήση και να αναγκασθή να φύγη.

Ή, βλέπεις ότι ο άλλος είναι υβριστής· φωνάζει, νευριάζει. Όταν σε πλησιάσει, πές στον εαυτό σου : Τώρα θα έρθουν τα σύννεφα, οι βροντές, οι αστραπές · θα αρχίσουν οι φωνές, οι θυμοί. Να το περιμένης αυτό, και να μην θέλεις να αλλάξει.

Να μή λές: Μα, καλόγηρος και να θυμώνη;

Διότι απο την ώρα εκείνη διακυβεύεται η δική σου ζωή.

Όπως, όταν αμαρτάνη ο άλλος τον δικαιολογούμε και λέμε ότι άνθρωπος είναι, το

ίδιο να λέμε και για το «χούγι» των άλλων. [περισσότερα...](#)